

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Anden Afdeling)

12. oktober 2017*

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 355, stk. 3, TEUF – Gibraltars status – artikel 49 TEUF – artikel 63 TEUF – etableringsfrihed – frie kapitalbevægelser – rent intern situation«

I sag C-192/16

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (appeldomstol (afdelingen for sager om skatter og afgifter og visse sager om tinglysning), Det Forenede Kongerige) ved afgørelse af 24. marts 2016, indgået til Domstolen den 6. april 2016, i sagen

Stephen Fisher,

Anne Fisher,

Peter Fisher

mod

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

procesdeltagere:

Her Majesty's Government of Gibraltar,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilesič (refererende dommer), og dommerne A. Rosas, C. Toader, A. Prechal og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– S. Fisher A. Fisher og P. Fisher ved barristers R. Mullan og H. Brown samt ved rådgiver S. Bedford,

* Processprog: engelsk.

- Her Majesty's Government of Gibraltar ved M. Llamas, QC,
- Det Forenede Kongeriges regering ved D. Robertson og S. Simmons, som befuldmægtigede, bistået af D. Ewart, QC, samt barrister O. Jones,
- den belgiske regering ved L. Van den Broeck og M. Jacobs, som befuldmægtigede, bistået af advokaten P. Vlaemminck og R. Verbeke,
- den spanske regering ved M.A. Sampol Pucurull og A. Rubio González, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved R. Lyal og J. Samnadda, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i overensstemmelse med artikel 99 i Domstolens procesreglement,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 355, stk. 3, TEUF samt artikel 49 TEUF og 63 TEUF.
- 2 Denne anmodning er indgivet i forbindelse med en tvist mellem Stephen Fisher, Anne Fisher og Peter Fisher og Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Det Forenede Kongerige) vedrørende den skatteansættelse, som de har modtaget fra skatte- og toldmyndighederne for perioden 2000-2008.

Retsforskrifter

Folkeretten

- 3 Kapitel XI i De Forenede Nationers pagt (herefter »FN-pagten«), der blev underskrevet i San Francisco den 26. juni 1945, har overskriften »Erklæring angående ikke-selvstyrende områder« og omfatter artikel 73, der bestemmer:

»Medlemmer af De Forenede Nationer, som har eller påtager sig ansvaret for administrationen af områder, hvis folk endnu ikke i fuldt mål har opnået selvstyre, anerkender den grundsætning, at disse områders indbygges interesser er af altovervejende betydning. De påtager sig som et helligt hverv forpligtelsen til, inden for det ved nærværende pagt oprettede mellemfolkelige freds- og sikkerhedssystem, at fremme til det yderste disse områders indbygges velfærd [...]«

Gibraltars status

- 4 Gibraltar er en koloni under den britiske krone. Området udgør ikke en del af Det Forenede Kongerige.
- 5 I folkeretten er Gibraltar opført på den liste over ikke-selvstyrende områder, der er omhandlet i FN-pagtens artikel 73.
- 6 I EU-retten udgør Gibraltar et europæisk område, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat som omhandlet i artikel 355, stk. 3, TEUF, og som traktaternes bestemmelser finder anvendelse på. Det bestemmes dog i akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene for Kongeriget Danmark,

Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og tilpasningerne af traktaterne (EFT 1972, L 73, s. 14, herefter »tiltrædelsesakten af 1972«), at visse dele af traktaten ikke finder anvendelse i Gibraltar.

7 Artikel 28 i tiltrædelsesakten af 1972 bestemmer:

»Fællesskabsinstitutionernes retsakter, der tager sigte på produkterne i EØF-traktatens bilag II og de produkter, som ved import i Fællesskabet er undergivet særlige bestemmelser som følge af iværksættelsen af den fælles landbrugspolitik, såvel som de retsakter, der vedrører harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger for så vidt angår omsætningsafgifter, finder ikke anvendelse for Gibraltar, medmindre Rådet enstemmigt på forslag af Kommissionen træffer anden beslutning.«

8 I henhold til tiltrædelsesakten af 1972's artikel 29, sammenholdt med dennes bilag I, del I, punkt 4, er Gibraltar ikke omfattet af Unionens toldområde.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

9 På tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen boede ægtefællerne Stephen og Anne Fisher i Det Forenede Kongerige, hvor de havde sædvanlig bopæl sammen med deres to børn, Peter og Dianne Fisher. Peter Fisher ophørte med at have bopæl i Det Forenede Kongerige i juli 2004. Stephen Fisher og Peter Fisher er britiske statsborgere, mens Anne Fisher er irsk statsborger.

10 Fra 1988 ejede familien Fisher 100% af aktiekapitalen i selskabet Stan James (Abingdom) Limited (herefter »SJA«) med hjemsted i Det Forenede Kongerige. Selskabet beskæftigede sig med bookmaking, navnlig fra 1999 drift af detailvæddemålsforretninger, modtagelse af væddemål over telefonen (»telebetting«) og forsyning af uafhængige bookmakere med odds. Det havde endvidere en filial i Gibraltar med seks ansatte, der modtog væddemål fra Tyskland, Irland og Spanien.

11 I 1999 var bookmakere i Det Forenede Kongerige i henhold til Betting and Gaming Duties Act 1981 (lov om afgifter på væddemål og spil) underlagt en afgift på modtagne væddemål, som i praksis blev finansieret af en afgift på 9%, der blev opkrævet af kunderne oven i det beløb, der blev satset. Det var muligt for en kunde i Det Forenede Kongerige at indgå væddemål hos en udenlandsk bookmaker. I så fald var der ikke nogen afgift på væddemålet. Det var forbudt for bookmakere etableret i et andet land at reklamere i Det Forenede Kongerige eller at dele ressourcer med en enhed i Det Forenede Kongerige med henblik på at modtage væddemål.

12 SJA begyndte at modtage væddemål fra kunder i Det Forenede Kongerige via selskabets filial i Gibraltar fra juli 1999. Den 29. februar 2000 overdrog SJA sin virksomhed med indgåelse af væddemål over telefonen (herunder filialen i Gibraltar) til et selskab stiftet og med hovedsæde i Gibraltar, Stan James Gibraltar Limited (herefter »SJG«). Familien Fisher ejede 100% af aktierne i dette selskab.

13 Stephen og Peter Fisher samt Anne Fisher blev med de omtvistede skatteansættelser for perioden 2000-2008 opkrævet indkomstskat af overskuddet i SJG i Det Forenede Kongerige. Disse skatteansættelser blev foretaget i henhold til section 739 i Income and Corporation Taxes Act 1988 (lov om indkomst- og selskabsskat, herefter »ICTA 1988«), der skal forhindre fysiske personers skatteunddragelse gennem en overdragelse af aktiver, der resulterer i, at indkomsten udbetales til en person uden for Det Forenede Kongerige. Når disse bestemmelser finder anvendelse, er overdrageren generelt skattepligtig af indkomst fra en person bosiddende uden for Det Forenede Kongerige, uanset om han modtog sådan indkomst, forudsat at han kunne nyde godt af den og var bosiddende i Det Forenede Kongerige.

- 14 First-tier Tribunal (Tax Chamber) (ret i første instans (afdelingen for sager om skatter og afgifter), Det Forenede Kongerige) fastslog, at de pågældende bestemmelser fandt anvendelse i den foreliggende sag, og at ingen af de påstande baseret på national ret, som sagsøgerne havde fremsat, kunne tages til følge. Sagsøgerne har imidlertid gjort gældende, at det følger af principperne i dom af 12. september 2006, Cadbury Schweppes og Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544), at enhver indkomstbeskatning under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder var en ulovlig begrænsning af etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF og/eller de frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 63.
- 15 Retten i første instans fandt, at Stephen og Peter Fisher ikke kunne påberåbe sig artikel 49 TEUF og/eller artikel 63 TEUF, for så vidt som SJG havde hjemsted i Gibraltar, og for så vidt som transaktionen var sket mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige, således at den i hovedsagen omhandlede situation ikke udgjorde en grænseoverskridende situation, som EU-retten finder anvendelse på. Anne Fisher kunne ikke påberåbe sig disse bestemmelser, idet hun var en irsk statsborger og som følge heraf ikke kunne pålægges afgiften. Såvel Stephen og Peter Fisher som skatte- og toldforvaltningen iværksatte appel af afgørelsen truffet af retten i første instans.
- 16 Den forelæggende ret, for hvilken appellen er indbragt, er af den opfattelse, at en løsning af de spørgsmål, der er indbragt for den vedrørende britiske statsborgeres udøvelse af etableringsfriheden og de frie kapitalbevægelser mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige, navnlig afhænger af Gibraltars status i EU-retten og Gibraltars stilling i forhold til Det Forenede Kongerige i henhold til EU-retten, særlig artikel 49 TEUF og 63 TEUF, sammenholdt med artikel 355, stk. 3, TEUF. Den har præciseret, at den ikke ønsker Domstolens besvarelse af spørgsmålet om foreneligheden af den i hovedsagen omhandlede lovgivning i Det Forenede Kongerige med EU-retten, idet den ser sig i stand til at træffe afgørelse i hovedsagen, når de forelagte spørgsmål er blevet besvaret.
- 17 På denne baggrund har Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (appeldomstol (afdelingen for sager om skatter og afgifter og visse sager om tinglysning)) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) I henseende til artikel 49 TEUF (etableringsfriheden) og i lyset af den forfatningsmæssige forbindelse mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige
- a) Skal Gibraltar og Det Forenede Kongerige behandles, som om de er en del af en enkelt medlemsstat [...] i EU-retlig henseende, og har det i bekræftende fald den konsekvens, at artikel 49 TEUF ikke finder anvendelse mellem Det Forenede Kongerige og Gibraltar, undtagen i det omfang [...] den kan finde anvendelse på en intern foranstaltning, eller subsidiært [...] i henseende til artikel 49 TEUF individuelt set, således at denne bestemmelse ikke finder anvendelse, medmindre den kan finde anvendelse på en rent intern foranstaltning?
- Subsidiært,
- b) Er Gibraltars forfatningsmæssige status, henset til artikel 355, stk. 3, TEUF, at betragte som et separat område i forhold til Det Forenede Kongerige inden for EU således, at enten [...] udøvelsen af etableringsfriheden mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige skal behandles som samhandel inden for EU i henseende til artikel 49 TEUF, eller [...] artikel 49 TEUF forbyder restriktioner for udøvelsen af etableringsretten for statsborgere i Det Forenede Kongerige i Gibraltar (som en separat enhed)?
- Subsidiært,
- c) Skal Gibraltar betragtes som et tredjeland eller tredjelandsområde med den virkning, at EU-retten kun finder anvendelse for så vidt angår transaktioner mellem de to under omstændigheder, hvor EU-retten har virkning mellem en medlemsstat og et tredjeland?

Subsidiært,

- d) Skal den forfatningsmæssige forbindelse mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige behandles på en anden måde i henseende til artikel 49 TEUF?
- 2) Er besvarelsen af de ovennævnte spørgsmål en anden, når der skal tages stilling til dem i forbindelse med artikel 63 TEUF (og følgelig for så vidt angår de frie kapitalbevægelser) i stedet for artikel 49 TEUF?»

De præjudicielle spørgsmål

- 18 Ifølge artikel 99 i Domstolens procesreglement kan Domstolen, såfremt besvarelsen af et præjudicielt spørgsmål klart kan udledes af retspraksis, til enhver tid på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt generaladvokaten beslutte at træffe afgørelse ved begrundet kendelse.
- 19 Der er grundlag for at anvende denne bestemmelse i den foreliggende sag.
- 20 Den forelæggende ret ønsker med sine spørgsmål, der skal besvares samlet, nærmere bestemt oplyst, om artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, skal fortolkes således, at britiske statsborgeres udøvelse af etableringsfriheden eller af de frie kapitalbevægelser mellem Det Forenede Kongerige og Gibraltar i EU-retlig henseende udgør en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat.
- 21 Det skal indledningsvis bemærkes, at den forelæggende ret, som det tilkommer at vurdere såvel nødvendigheden af en præjudiciel afgørelse for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, som den forelægger Domstolen (dom af 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis), på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag, ikke har anmodet Domstolen om at træffe afgørelse om hverken foreneligheden med EU-retten af en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede lovgivning i Det Forenede Kongerige, på grundlag af hvilken de omtvistede skatteansættelser er blevet vedtaget, eller om spørgsmålet, om der under de faktiske omstændigheder i hovedsagen findes et tilknytningselement til EU-retten, således at f.eks. artikel 49 TEUF og 63 TEUF finder anvendelse på den foreliggende sag, idet en sådan bedømmelse tilkommer den pågældende ret.
- 22 Den forelæggende ret har således blot anmodet om en tydeliggørelse af forholdet mellem Det Forenede Kongerige og Gibraltar i EU-retlig henseende, så den kan afgøre, om disse to områder skal betragtes som en enkelt medlemsstat i henhold til artikel 49 TEUF og 63 TEUF.
- 23 På denne baggrund skal det bemærkes, at Domstolen allerede i præmis 56 i dom af 13. juni 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449), fastslog, at artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 56 TEUF, skal fortolkes således, at levering af tjenesteydelser fra erhvervsdrivende, etableret i Gibraltar, til personer, etableret i Det Forenede Kongerige, i EU-retlig henseende udgør en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat.
- 24 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at det, selv om den forelæggende ret i forelæggelsesafgørelsen henviser til artikel 49 TEUF og 63 TEUF samt til artikel 355, stk. 3, TEUF, dog ser ud til at fremgå af den pågældende afgørelse, at de faktiske omstændigheder i hovedsagen fandt sted fra 2000 til 2008 og dermed forud for Lissabontraktatens ikrafttræden. Indholdet i bestemmelserne svarer imidlertid under alle omstændigheder til indholdet i artikel 43 EF og 56 EF samt artikel 299, stk. 4, EF, der fandt anvendelse forud for nævnte traktats ikrafttræden.
- 25 For det andet fremgår det af fast retspraksis, at hverken artikel 56 TEUF, der vedrører fri udveksling af tjenesteydelser, eller artikel 49 TEUF og 63 TEUF, der vedrører henholdsvis etableringsfriheden og de frie kapitalbevægelser, finder anvendelse på en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en

enkelt medlemsstat (jf. i denne retning dom af 15.11.2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis, og af 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, præmis 33).

- 26 For det tredje finder artikel 49 TEUF og 63 TEUF, ligesom artikel 56 TEUF, der var tale om i den sag, der gav anledning til dom af 13. juni 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449), anvendelse på Gibraltars område i henhold til artikel 355, stk. 3, TEUF. Udelukkelse af Gibraltars område fra anvendelsesområdet for EU-retsakter på visse retlige område fastsat i tiltrædelsesakten af 1972 vedrører således hverken etableringsfriheden eller de frie kapitalbevægelser, der sikres med artikel 49 TEUF og 63 TEUF.
- 27 Under disse omstændigheder kan artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, ikke fortolkes på andre måder end den måde, hvorpå Domstolen fortolkede artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 56 TEUF, i dom af 13. juni 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449).
- 28 Domstolen præciserede i denne henseende i nævnte doms præmis 36, at den omstændighed, at Gibraltar ikke er en del af Det Forenede Kongerige, ikke kan være afgørende ved vurderingen af, om de to områder skal betragtes som én medlemsstat med henblik på anvendelsesområdet for bestemmelser om den grundlæggende frie bevægelighed.
- 29 Domstolen analyserede med henblik herpå for det første betingelserne for, at artikel 56 TEUF finder anvendelse på Gibraltars område på samme betingelser som på Det Forenede Kongeriges område, og konkluderede i nævnte doms præmis 39, at artikel 355, stk. 3, TEUF udvider de EU-retlige bestemmelser til at gælde for Gibraltars område med forbehold af de undtagelser, der ikke er relevante, vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser.
- 30 Det samme gælder for så vidt angår artikel 49 TEUF og 63 TEUF, der i henhold til artikel 355, stk. 3, TEUF, som anført i den foreliggende kendelses præmis 26, fuldt ud finder anvendelse på Gibraltars område. Det er i denne forbindelse uden betydning, at artikel 49 TEUF og 63 TEUF finder anvendelse på Det Forenede Kongerige i dets egenskab af medlemsstat og på Gibraltar som et europæisk område, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat i henhold til artikel 355, stk. 3, TEUF (jf. analogt hermed dom af 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 31 Domstolen bemærkede for det andet, at der ikke foreligger andre elementer, der giver grundlag for at anse forholdet mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige for at svare til det forhold, der består mellem to medlemsstater, med henblik på anvendelsen af artikel 56 TEUF, der finder anvendelse på disse to områder, idet den i denne forbindelse præciserede, at en sidestilling af samhandelen mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige med samhandelen mellem to medlemsstater ville svare til at fornægte den forbindelse mellem dette område og denne medlemsstat, som er anerkendt i artikel 355, stk. 3, TEUF (jf. i denne retning dom af 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, præmis 41 og 42). En sådan vurdering gælder imidlertid på samme måde for artikel 49 TEUF og 63 TEUF.
- 32 Det følger af det ovenstående, at artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 49 TEUF eller 63 TEUF, skal fortolkes således, at udøvelse af etableringsfriheden eller af de frie kapitalbevægelser mellem Det Forenede Kongerige og Gibraltar, i EU-retlig henseende udgør en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat.
- 33 En sådan fortolkning ændres ikke af de argumenter, som Gibraltars regering har anført, om, at der således ville blive gjort indgreb i det i artikel 26 TEUF fastsatte formål om at sikre det indre markeds funktion og i det formål om at integrere Gibraltar i dette marked, som efter denne regerings opfattelse tilsigtes med artikel 355, stk. 3, TEUF.

- 34 I denne forbindelse henvises der således til, at artikel 26, stk. 2, TEUF efter sin ordlyd fastsætter, at det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne, idet artikel 49 TEUF og 63 TEUF udgør sådanne bestemmelser for så vidt angår etableringsfriheden og de frie kapitalbevægelser. Som anført i den foreliggende kendelses præmis 25, kræver anvendelsen af artikel 49 TEUF eller 63 TEUF på en bestemt situation et grænseoverskridende element.
- 35 En sådan fortolkning medfører i øvrigt ikke, at artikel 49 TEUF og 63 TEUF ikke finder anvendelse på Gibraltars område. Disse bestemmelser finder fortsat fuld anvendelse på nævnte område i medfør af artikel 355, stk. 3, TEUF på samme betingelser som dem, der gælder for alle andre områder i Unionen, som de finder anvendelse på, herunder betingelserne vedrørende kravet om, at der skal være tale om et grænseoverskridende element (jf. analogt hermed dom af 13.6.2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, præmis 47).
- 36 Overvejelserne vedrørende Gibraltars status i henhold til national forfatningsret eller i henhold til folkeretten afkræfter heller ikke en sådan fortolkning, som Domstolen allerede i det væsentlige har præciseret i præmis 49-55 i dom af 13. juni 2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449).
- 37 Hvad angår navnlig de argumenter, der er baseret på folkeretten, har Domstolen fremhævet, at det er ubestridt, at Gibraltar er opført på den liste over ikke-selvstyrende områder, der er omhandlet i FN-pagtens artikel 73. Fortolkningen af artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, i den foreliggende kendelses præmis 32 har dog ingen betydning for Gibraltars status i henhold til folkeretten og kan ikke forstås således, at den berører nævnte områdes separate og særskilte status (jf. analogt hermed dom af 13.6.2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, præmis 52 og 54).
- 38 Det følger af det ovenstående, at de præjudicielle spørgsmål skal besvares således, at artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 49 TEUF eller 63 TEUF, skal fortolkes således, at statsborgere i Det Forenede Kongeriges udøvelse af etableringsfriheden eller af de frie kapitalbevægelser mellem Det Forenede Kongerige og Gibraltar i EU-retlig henseende udgør en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat.

Sagsomkostninger

- 39 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, skal fortolkes således, at statsborgere i Det Forenede Kongeriges udøvelse af etableringsfriheden eller af de frie kapitalbevægelser mellem Det Forenede Kongerige og Gibraltar i EU-retlig henseende udgør en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat.

Underskrifter